

Kiertokirje.

1905.

Suomen Postihallituksesta.

N:o IV.

5.

Koskeva postitoimistojen velvollisuutta valvoa postin säännöllistä kuljettamista ja tarkastaa postia seuraavat postilaukut ja pussit.

Tutkimuksissa, joita on toimeenpantu sen johdosta, että viime aikoina arvolähetystyksiä postilaitoksen huostassa ollessa on kadonnut, on tullut ilmi, että näiden lähetysten katoaminen pääasiallisesti on aiheutunut joko postinkuljettajien huolimattomuudesta tahi asianomaisten postitoimistonhoitajien välinpitämättömyydestä valvoa postin säännöllistä kuljettamista, minkä vuoksi niitä postitoimistonhoitajia ja postinkuljettajia, joiden syyksi laiminlyöminen tässä suhteessa on tullut, onkin kohdannut rangaistus ja sitäpäitsee velvollisuus korvata hukkaantuneet lähetykset.

Tämän johdosta Postihallitus, samoin kuin jo ennenkin usein on tapahtunut, täten vakavasti muistuttaa maan postitoimistonhoitajia tarkasti valvomaan:

että postinkuljettajina käytetään ainoastaan Postihallituksen tahi asianomaisen postintarkastajan hyväksymiä henkilöitä;

että postinkuljetukseen käytetään kelpollisia ja eheitä laukkuja ja pusseja, jossa tarkoituksessa ne ovat niin hyvin postia lähetettäessä kuin myöskin vastaanotettaessa ja edelleen kuljettaessa huolellisesti tarkastettavat;

ett'ei postia, sitä kuljettaessa, jätetä peräänkatsonnatta;

ett'ei postin saapuessa postitoimistoon, edelleen meneviä laukkuja ja pusseja jätetä postinkuljettajan ajoneuvoihin, vaan että ne heti kannetaan postitoimistoon, siellä säilytettäväksi siksi, kunnes posti lähtee;

että laukut ja pussit säädetyllä tavalla huolellisesti suljetaan ja sinetitiään, sekä

että, jos yllä olevassa suhteessa tahi muuten postinkuljetuksessa ilmaantuu syytä muistutukseen, se *ehdottomasti* merkitään postipassiin ja asiasta *heti* ilmoitetaan asianomaiselle lähtöpaikan postitoimistolle ja Postihallitukselle. Helsingissä, Postihallituksessa, maaliskuun 20 päivänä 1905.

P. Jamalainen.

A. K. Planting.

Ⓔ i r k u l ä r .

1905.

Från Poststyrelsen i Finland.

N:o IV.

5.

Angående postanstalternas skyldighet att öfvervaka postens ordentliga befordran och besiktiga posten åtföljande postväskor och påsar.

Vid undersökningar, som föranstaltats till följd deraf att värdeförsändelser under senare tider förkommit, medan de befunnit sig i postverkets värjo, har framgått, att dessa försändelsers förkommande hufvudsakligen förorsakats antingen af postförarenes vårdslöshet eller postanstaltsföreståndarenes ligkiltighet att öfvervaka postens ordentliga befordran, hvarföre de postanstaltsföreståndare och postförare, hvilka låtit underlåtenhet i antydt afseende komma sig till last, bestraffats och dessutom åhvälfits ersättnings-skyldighet för de förkomma försändelserna.

Med föranledande häraf får Poststyrelsen, i likhet med hvad tillförene ofta förekommit, härigenom allvarligen erinra postanstaltsföreståndarene i landet noga öfvervaka:

att såsom postförare anlitas endast sådana personer, som dertill godkändts af Poststyrelsen eller vederbörande postinspektör;

att till postbefordran användas fullkomligt dugliga och hela väskor och påsar, i hvilket afseende dessa böra omsorgsfullt granskas såväl vid afsändande som ock vid emottagning och vidare sändande af post;

att posten under dess befordran ej lemnas utan tillsyn;

att vidaregående väskor och påsar ej, då post anländer till postanstalt, qvarlemnas å åkdonet, utan inbäras och å postanstalten förvaras till dess posten afgår;

att väskor och påsar omsorgsfullt, på föreskrifvet sätt, tillslutas och förseglas, samt

att, i fall i ofvannämndt afseende eller annars beträffande postföringen skäl till anmärkning förekommer, detta *ovilkorligen* antecknas å postpasset samt om saken *omedelbart* anmäles hos vederbörande afgångsorts postanstalt och hos Poststyrelsen.

Helsingfors, å Poststyrelsen, den 20 mars 1905.

P. Jamalainen.

A. K. Planting.